

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

12 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componentă:

Președinte – Anatolie Țurcan,
Judecători – Svetlana Filincova, Galina Stratulat, Iurie Bejenaru, Nicolae Craiu,

a judecat, fără citarea părților recursul ordinar declarat de avocatul Mihail Gafton în numele inculpatei Olga Tacu, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 03 aprilie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2017, în cauza penală în privința lui

Tacu Olga XXXXX, născută la XXXXX, originară din r-nul XXXXX și domiciliată în XXXXX, XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 06.02.2014 - 03.04.2015;
2. Instanța de apel: 23.04.2015 - 10.06.2015;
3. Instanța de recurs: 25.09.2015 - 22.03.2016;
4. Instanța de apel: 26.04.2016 - 20.09.2016;
5. Instanța de recurs: 15.11.2016 - 17.01.2017;
6. Instanța de apel: 06.02.2017 - 23.05.2017;
7. Instanța de recurs: 08.08.2017 - 12.12.2017.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 03 aprilie 2015, Tacu Olga a fost recunoscută vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (6) Cod penal, cu liberarea de răspundere penală din motivul expirării termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

A fost admisă integral acțiunea civilă, fiind dispusă încasarea din contul lui Tacu Olga în beneficiul SRL „GONVARO-CON” suma de 317 460 lei, cu titlu de prejudiciu material.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, la 16 septembrie 2008, Tacu Olga activând în calitate de contabil al SRL „GONVARO-CON”, cu sediul pe adresa XXXXX, XXXXX, conform dispoziției de plată nr. 030751 din 16.09.2008, a primit suma de 317 460 lei, pe care urma să o introducă pe contul bancar al societății și să efectueze operațiuni de transfer, iar ca urmare, folosind situația de serviciu și contrar obligațiilor pe care le avea în virtutea funcției deținute, prin înșelăciune și abuz de încredere,

suma nominalizată nu a fost depusă pe contul SRL „GONVARO-CON”, cauzându-i persoanei juridice o daună materială în proporții deosebit de mari.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărâri, prin care Tacu Olga să fie recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, pentru femei.

În argumentarea apelului procurorul a invocat că:

- anume inculpata a intrat ilegal în posesia sumei de 317 460 lei, deoarece suma nominalizată nu a fost introdusă pe contul bancar al SRL „GONVARO-CON” și nu a fost transferată pe alte conturi;

- inculpata a informat administrația SRL „GONVARO-CON” și poliția despre faptul că, suma menționată a fost sustrasă pe ascuns de persoane necunoscute, în timp ce dânsa nu se afla în automobil, fapt ce a generat pornirea urmăririi penale în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, inducând astfel organul de urmărire penală în eroare;

- la emiterea sentinței și recalificării acțiunilor inculpatei, instanța nu a apreciat declarațiile ultimei, potrivit cărora până a depista lipsa banilor, aceasta a intrat în sediul BC „Moldova Agroindbank” SA, amplasat pe adresa str. Alba Iulia, mun. Chișinău, pentru a depune suma de 317 460 lei pe contul SRL „GONVARO-CON” și a depistat lipsa banilor când s-a întors la automobil, care era parcat în fața băncii, pentru a lua sacoșa cu bani.

3.1. Avocatul Gafton Mihail în numele inculpatei, a contestat cu apel sentința solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În argumentarea apelului a invocat că:

- în sentință este indicat că, fapta inculpatei s-a manifestat doar prin comportarea necorectă, abuzivă și păgubitoare față de bunurile încredințate, iar bunurile proprietarului nu au trecut în posesia făptuitorului, nefiind indicat în ce constă acest comportament;

- Secrieru Vadim, angajat al SRL „GONVARO-CON”, avea însărcinarea să o însoțească pe inculpată la instituțiile financiare, însă, neonorându-și obligațiunile de serviciu, a părăsit automobilul unde se aflau banii și ca rezultat, aceștia au fost sustrași de persoane necunoscute, fapt ce nu constituie neexecutarea cu bună credință a obligațiilor de serviciu din partea lui Tacu Olga;

- în speță nu există legătură cauzală, deoarece banii au fost sustrași fie de Secrieru Vadim, fie de alte persoane;

- prima instanță a ignorat hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 12 mai 2010, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea părții vătămate SRL „GONVARO-CON” către Tacu Olga privind încasarea prejudiciului material în sumă de 317 460 lei, din motivul multiplelor încălcări a legislației financiare de către partea vătămată și lipsei vinovăției inculpatei în dauna cauzată întreprinderii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2015, a fost respins ca nefondat apelul avocatului Gafton Mihail în numele

inculpatei, admis apelul procurorului, casată, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, sentința, în latura penală și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru primă instanță, prin care Tacu Olga a fost liberată de răspunderea penală în baza art. 196 alin. (4) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

În rest, sentința a fost menținută.

În motivarea soluției sale instanța de apel a indicat că, prima instanță corect a reîncadrat acțiunile inculpatei în baza art. 196 alin. (4) Cod penal, însă a omis să se expună asupra faptului că, scopul acesteia nu a fost însușirea bunurilor părții vătămate, or fiind audiată în cadrul ședinței instanței de apel, inculpata, vina în săvârșirea infracțiunii incriminate nu a recunoscut-o, menționând că dispoziția de plată pentru primirea banilor din casierie a semnat-o ea, fiind responsabilă de acești bani împreună cu șoferul Secrieru Vadim.

Totodată, instanța de apel a menționat că acuzarea nu a prezentat probe ce ar demonstra că, acțiunile/inacțiunile inculpatei au fost îndreptate spre însușirea sumei nominalizate, or, la caz există o hotărâre definitivă a organului de urmărire penală (ordonanța Procuraturii sect. Buiucani, mun. Chișinău din 03 ianuarie 2014), prin care se confirmă lipsa dovezilor în acest sens.

Astfel, potrivit dispoziției de plată nr.030751 din 16.09.2008, suma de 317 460 lei i-a fost eliberată lui Tacu Olga, care urma să procedeze în conformitate cu ordinul nr. 87/1 din 16.09.2008, privind executarea sarcinilor de serviciu, însă, contrar dispozițiilor prestabilite, inculpata a lăsat banii fără supraveghere și, în rezultat, SRL „GONVARO-CON” i-a fost cauzat un prejudiciu material.

Instanța de apel a respins argumentul apărării referitor la existența hotărârii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 12 mai 2010, or, motivele invocate în cadrul dosarului civil și cele ce au stat la baza emiterii deciziei în cauza penală sunt distincte și nu pot fi invocate ca dovadă a lipsei în acțiunile/inacțiunile inculpatei a elementelor constitutive ale infracțiunii imputate, precum și nu exclud răspunderea civilă a acesteia rezultată din infracțiunea săvârșită, fapt ce generează dreptul părții vătămate la compensarea prejudiciului cauzat.

De asemenea, instanța de apel a reținut că, infracțiunea, prin prisma art. 16 alin. (3) Cod penal, se consideră o infracțiune mai puțin gravă, iar de la data săvârșirii, 16 septembrie 2008 și până la 10 iunie 2015, au expirat mai mult de 5 ani și, în concordanță cu dispozițiile art. 60 alin. (1) lit. b), alin. (2) Cod penal, coroborat cu art. 389 alin. (4) pct. 3), alin. (6) Cod de procedură penală, s-a impus pronunțarea unei decizii de condamnare cu liberarea lui Tacu Olga de răspunderea penală în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

Referitor la acțiunea civilă, instanța a menționat că, soluția primei instanțe este corectă, deoarece în speță au fost întrunite cumulativ toate cele trei elemente ale răspunderii delictual-civile prescrise la art. 1398 alin. (1) Cod civil.

5. Procurorul, în temeiul pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului procurorul a invocat argumente similare cu cele indicate anterior în apel, suplimentar menționând că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; a dat apreciere greșită probelor prezentate de acuzare, care dovedesc incontestabil vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii imputate; versiunea precum că banii ar fi fost sustrași a fost combătută de către partea acuzării; instanța de apel nu a ținut cont de declarațiile martorului Secrieru Vadim, din cadrul ședințelor de judecată; instanța urma să aprecieze critic declarațiile inculpatei, potrivit cărora, aceasta a intrat în bancă pentru a depune banii pe cont, fără a-i lua din mașină, or, în opinia acuzării aceste declarații sunt absolut inventate în vederea evitării răspunderii penale pentru fapta săvârșită.

5.1. Avocatul Gafton Mihail în numele inculpatei, a contestat cu recurs hotărârile adoptate solicitând casarea acestora cu dispunerea achitării inculpatei, deoarece nu a săvârșit fapta imputată.

În motivarea recursului ordinar, avocatul a invocat argumente similare cu cele indicate anterior în apel, suplimentar menționând că: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; acțiunile inculpatei nu poartă caracter penal și nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate; instanțele de judecată, indică numai că fapta inculpatei s-a manifestat prin comportarea necorectă, abuzivă și păgubitoare față de bunurile încredințate, iar bunurile proprietarului nu au trecut în posesia făptuitorului; faptul că martorul Secrieru Vadim, nu și-a onorat obligațiunile de serviciu, nu constituie neexecutarea cu rea credință a acestor obligațiuni din partea inculpatei; nu a fost stabilit cuantumul sumei sustrase din automobil, nefiind stabilit nici faptul aflării acesteia în posesia ilegală a inculpatei; între obligațiunile de serviciu ale inculpatei și daună nu există legătură cauzală, deoarece banii au fost sustrași de martorul Secrieru Vadim; inculpata activând în calitate de contabilă, executa și obligațiunile de casier, ce în temeiul art. 123 Cod penal rezultă că, i-au fost atribuite la moment împuterniciri de persoană cu funcții de răspundere, fiind imposibilă încadrarea acțiunilor în baza art. 196 Cod penal.

6. Partea civilă, directorul SRL „GONVARO-CON”, Postolachi Pavel a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate, solicitând menținerea hotărârilor instanțelor de fond în partea admiterii integrale a acțiunii civile.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 22 martie 2016, au fost admise recursurile, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției sale, instanța de recurs a indicat că, soluția instanțelor de fond privind recalificarea faptelor săvârșite de inculpată din prevederile art. 191 alin. (5) Cod penal în art. 196 alin. (4) Cod penal, au fost afectate de erori de drept prevăzute de pct. 6), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deoarece greșit s-au apreciat și încadrat juridic faptele constatate în urma administrării materialului probator.

Cu trimitere la literatura juridică de specialitate, instanța de recurs a specificat că, instanța de apel greșit a considerat că, latura obiectivă a infracțiunii

prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal, se realizează prin cauzarea de daune materiale proprietarului prin înșelăciune sau abuz de încredere, în speță, aceasta întrunindu-se prin faptul că, în urma inacțiunilor inculpatei, proprietarul mijloacelor bănești în sumă de 317 460 lei, al cărui angajat era inculpata, a fost privat de acestea, ce constituie obiectul infracțiunii, ieșind din proprietatea SRL „GONVARO-CON”, or, în cazul infracțiunii prevăzute de art. 196 Cod penal, făptuitorul folosește bunurile proprietarului și îi cauzează acestuia daună materială în modalitatea prescrisă de dispoziție - prin înșelăciune sau abuz de încredere, însă bunul material rămâne a fi în continuare ca proprietate a aceleiași persoane, ceea ce, la caz, nu a fost realizat, pentru că partea vătămată i-a transmis mijloacele bănești inculpatei.

De asemenea, pentru a încadra acțiunile inculpatei în baza art. 196 Cod penal, instanța de apel urma să invoce care probe confirmă că nu a avut loc însușirea banilor primiți de Tacu Olga, ci a fructului beneficiului, folosul utilizării banilor încredințați ei.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2016, a fost respins apelul procurorului ca nefondat, admis apelul avocatului Gafton Mihail în numele inculpatei, casată sentința și pronunțată o hotărâre nouă, potrivit modului stabilit de prima instanță, prin care Tacu Olga a fost achitată de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Acțiunea civilă înaintată de SRL „GONVARO-CON” a fost lăsată fără soluționare, păstrând dreptul reclamantului de a înainta acțiune în ordinea prevăzută de art. art. 166, 167 Cod de procedură civilă.

8.1. Instanța de apel a reținut că, Tacu Olga prin rechizitoriu este învinuită că, activând în baza ordinului nr. 107/06-K din 02.10.2006 și a contractului individual de muncă nr. 37/06 din 02.10.2006, în calitate de contabil al SRL „GONVARO-CON”, cu sediul pe adresa XXXXX, XXXXX, la 16 septembrie 2008, a primit conform dispoziției de plată nr. 030751 din aceeași dată, bani în numerar în sumă de 317 460 lei, pe care urma să-i introducă pe contul bancar al întreprinderii și să efectueze operațiuni de transfer bancar.

Prin urmare, Tacu Olga contrar normelor legale și a obligațiilor de serviciu, folosind situația de serviciu, nu a depus pe contul SRL „GONVARO-CON” suma de 317 460 lei și acționând prin intenție directă, din motive de profit, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestor urmări, i-a însușit ilegal, astfel cauzându-i societății comerciale vizate un prejudiciu material în proporții deosebit de mari, fapt constatat prin rezultatele expuse în procesul-verbal de inventariere a numerarului din 14.09.2008, întocmit de comisia de inventariere a SRL „GONVARO-CON”.

8.2. Instanța de apel a stabilit că pe parcursul examinării cauzei nu au fost prezentate probe care ar confirma cu certitudine vinovăția inculpatei în cele incriminate, iar în ședința de judecată nu s-a stabilit că masa patrimonială a făptuitorului a fost mărită, ce demonstrează că nu a fost săvârșită escrocheria, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari prin înșelăciune și abuz de

încredere.

Totodată, instanța de apel a respins ca neîntemeiate argumentele procurorului, deoarece la 12 mai 2010, Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău a examinat cauza civilă la acțiunea părții vătămate SRL „GONVARO-CON” către Tacu Olga cu privire la încasarea prejudiciului material în sumă de 317 460 lei, acțiune care a fost respinsă ca neîntemeiată din motivul multiplelor încălcări a legislației financiare de către partea vătămată SRL „GONVARO-CON” și lipsei vinovăției inculpatei în cauzarea daunei întreprinderii.

Hotărârea dispune de putere juridică ca act judecat și putere probatorie pentru instanța care a judecat cazul penal, fapt ignorat de prima instanță, prin ce este afectat principiul legalității actului judiciar.

Cu privire la acțiunea civilă, ținând cont de prevederile art. 387 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de apel nu s-a expus, păstrând dreptul reclamantului SRL „GONVARO-CON” de a înainta acțiune civilă în ordinea prevăzută de art. art. 166, 167 Cod de procedură civilă.

9. Procurorul, în temeiul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea solicitării recurentul a invocat că: vinovăția inculpatei se dovedește prin probele administrate la materialele cauzei, or, potrivit dispoziției de plată nr.030751 din 16.09.2008, Tacu Olga a primit banii în numerar în sumă de 317 460 lei, pe care urma să-i introducă pe contul bancar al întreprinderii, iar în condițiile în care suma de 317 460 lei nu a introdus-o pe contul bancar al SRL „GONVARO-CON” și nu le-a transferat pe alte conturi, rezultă că aceasta a însușit în mod ilegal această sumă de bani; instanța de apel nu a ținut cont de declarațiile martorului Secrieru Vadim, potrivit cărora, responsabil de banii primiți de la întreprindere era contabilul Tacu Olga, iar suma de 317 460 lei nu putea fi sustrasă de cineva, deoarece acesta permanent s-a aflat în automobil; instanța de apel s-a limitat doar la respingerea argumentelor aduse de procuror fără a da apreciere probelor prezentate și astfel, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

9.1. Partea civilă SC „GONVARO-CON” SRL, în persoana directorului Pavel Postolachi, în temeiul pct. 6), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel nu a examinat sub toate aspectele argumentele acuzării și nu a apreciat corespunzător probele cauzei, în deosebi declarațiile inculpatei, care a comunicat că a intrat în bancă pentru a depune banii, însă s-a întors în mașină pentru a lua sacoșa cu bani și a depistat lipsa acesteia, declarații care trezesc o bănuială rezonabilă de inventare, având scopul evitării răspunderii penale; instanța de apel a desconsiderat concluziile din decizia instanței de recurs din 22 martie 2016, or, instanța s-a expus asupra calificării juridice corecte a acțiunilor inculpatei și a recunoscut că aceasta a

cauzat prejudicii materiale considerabile părții vătămate.

10. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 17 ianuarie 2017, au fost admise recursurile, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției sale, instanța de recurs a indicat că, soluția instanței de apel privind achitarea inculpatei pe art. 191 alin. (5) Cod penal este prematură și afectată de eroarea de drept prescrisă în pct. 6) alin. (1) din art. 427 Cod de procedură penală, or, la baza acestei concluzii instanța a pus declarațiile inculpatei, reprezentantului părții vătămate și martorilor date în prima instanță, precum și materialele cauzei administrate la cauza penală, însă, deși instanța a verificat probele date, acestea nu au fost analizate complet, sub toate aspectele, cu o argumentare desfășurată a concluziilor sale, doar fiind indicat că prin acestea nu se dovedește vinovăția inculpatei în săvârșirea însușirii ilegale a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea sa.

Prin urmare, concluziile instanței contravin prevederilor art.101 alin. (1) Cod de procedură penală, deoarece probele enunțate nu au primit apreciere la justa lor valoare, iar concluziile făcute de instanța de apel sunt premature și în acest caz, instanța de recurs a menționat că, într-o hotărâre este necesar nu numai de a reda declarațiile participanților la proces, dar și de a expune esența acestora și legătura lor cu conținutul altor probe, care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse și prin urmare, modalitatea de motivare a soluției denotă că instanța de apel nu a apreciat probele menționate în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

Conform textului deciziei, instanța a descris declarațiile reprezentantului părții vătămate date în prima instanță, care au fost puse la baza soluției de achitare a inculpatei și a indicat că partea vătămată își susține în cadrul instanței de apel declarațiile date în prima instanță, însă conform procesului-verbal al ședinței de judecată aceasta nu a fost audiată, ci doar și-a expus opinia asupra apelurilor declarate în cauză și prin urmare, rezultă că instanța a cercetat probele cauzei superficial.

Făcând o analiză a părții descriptive a deciziei atacate, instanța de recurs a constatat de fapt o expunere teoretică, inclusiv descrierea elementelor infracțiunii prevăzute la art. 191 Cod penal, ca în final instanța de apel să concluzioneze lipsa acestora în acțiunile inculpatei, fără a motiva poziția și fără a invoca care anume din cele patru elemente sunt lipsă.

De asemenea, instanța de apel făcând trimitere la ordinul nr.87/1 din 16.09.2008 cu privire la executarea sarcinilor de serviciu a contabilului Tacu Olga și la procesul-verbal de inventariere a numerarului din 14.09.2008, prin care s-a concluzionat că lui Tacu Olga i-au fost transmise mijloacele financiare în sumă de 317 460 lei, nu se expune asupra acestor probe, importante în demonstrarea vinovăției sau nevinovăției inculpatei.

Totodată, instanța de apel a optat pentru faptul că Tacu Olga nu a săvârșit fapta de însușire a sumei de 317 460 lei, iar soluția de achitare a fost adoptată pe motiv că acțiunile inculpatei nu întrunesc elementele infracțiunii incriminate,

rezultând contradicție între motivarea deciziei cu concluzia recurată.

11. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2017, pronunțată integral la 05 iulie 2017, a fost respins, ca nefondat apelul avocatului Gafton Mihail în numele inculpatei, admis apelul procurorului și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Tacu Olga a fost recunoscută vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de 8 ani 1 lună închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis pentru femei.

A fost admisă integral acțiunea civilă, fiind dispusă încasarea din contul lui Tacu Olga în beneficiul SRL „GONVARO-CON” suma de 317 460 lei, cu titlu de prejudiciu material.

11.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a constatat în fapt că, la 16 septembrie 2008, Tacu Olga activând în baza ordinului nr. 107/06-K din 02.10.2006 și a contractului individual de muncă nr. 37/06 din 02.10.2006, în calitate de contabil al SRL „GONVARO-CON”, cu sediul pe adresa XXXXX, XXXXX, la 16 septembrie 2008, a primit conform dispoziției de plată nr. 030751 din aceeași dată, bani în numerar în sumă de 317 460 lei, pe care urma să-i introducă pe contul bancar al întreprinderii și să efectueze operațiuni de transfer bancar.

Prin urmare, Tacu Olga contrar normelor legale și a obligațiilor de serviciu, folosind situația de serviciu, nu a depus pe contul SRL „GONVARO-CON” suma de 317 460 lei și acționând prin intenție directă, din motive de profit, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestor urmări, i-a însușit ilegal, astfel cauzându-i societății comerciale vizate un prejudiciu material în proporții deosebit de mari, fapt constatat prin rezultatele expuse în procesul-verbal de inventariere a numerarului din 14.09.2008, întocmit de comisia de inventariere a SRL „GONVARO-CON”.

11.2. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, se confirmă prin declarațiile reprezentantului părții vătămate SRL „GONVARO-CON”, Briceag Andrei, date în ședința de judecată a primei instanțe și susținute în instanța de apel (f.d.224-227, vol. II); martorilor Postolachi Pavel, directorul SRL „GONVARO-CON”, date în ședința de judecată a primei instanțe, verificate prin citire în instanța de apel (f.d.239-240, vol. II); Postolachi Victor, directorul adjunct al SRL „GONVARO-CON”, date în ședința de judecată a primei instanțe, verificate prin citire în instanța de apel (f.d.241, vol. II); Postolachi Marcel, directorul Secției de producere a SRL „GONVARO-CON”, date în ședința de judecată a primei instanțe, verificate prin citire în instanța de apel (f.d.15-16, vol. II); Secrieru Vadim, date în ședința de judecată a primei instanțe, verificate prin citire în instanța de apel (f.d.17-18, vol. II); declarațiile martorului Cotorcea Parascovia, contabil-șef al SRL „GONVARO-CON” date în ședința instanței de fond, verificate prin citire în instanța de apel (f.d.34-36, vol. III); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 16.09.2008 și tabelul fotografic (f.d.7-10, vol. I); contractul individual de muncă nr. 37/06 din 02.10.2006, încheiat între directorul

SRL „GONVARO-CON”, Postolachi Pavel și Tacu Olga (f.d.75-77, vol. I); ordinul nr. 107/06-K din 02.10.2006 „Cu privire la angajare” emis de către directorul SRL „GONVARO-CON”, Postolachi Pavel potrivit căruia s-a decis angajarea lui Tacu Olga în baza contractului individual de muncă, în calitate de contabil, începând cu 02.10.2006 (f.d.105, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 09 februarie 2009, potrivit căruia de la juristul SRL „GONVARO-CON” au fost ridicate mai multe documente (f.d.58, vol. I); ordinul nr. 87/1 din 16.09.2008 „Cu privire la executarea sarcinilor deserviciu” (f.d.74, vol. I); procesul-verbal al adunării membrilor comisiei pentru cercetarea cazului de sustragere de bani care a avut loc la 16 septembrie 2008, potrivit căruia s-a hotărât ca lui Tacu Olga și lui Secrieru Vadim să le fie aplicate sancțiuni disciplinare sub formă de pedeapsă aspră și a înainta dosarul în instanța de judecată (f.d.59-60, vol. I); procesul-verbal de inventariere a numerarului din 14 septembrie 2008 (f.d.61, vol. I); dispoziția de plată nr.030751 din 16.09.2008, potrivit căreia lui Tacu Olga i-au fost transmise mijloacele financiare în sumă de 317 460 lei (f.d.70, vol. I); procesul-verbal de examinare din 10 februarie 2009 (f.d.81, vol. I); ordonanța procurorului în Procuratura sect. Buiucani mun. Chișinău din 03 ianuarie 2014, prin care s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a lui Tacu Olga și a lui Secrieru Vadim pe motivul constatării inexistenței faptului infracțiunii de furt (f.d.115-117, vol. II).

Cu trimitere la literatura juridică de specialitate, instanța de apel a indicat că, prima instanță la adoptarea soluției, nu a ținut cont de elementele infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal - după semnele calificative - delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, cu folosirea situației de serviciu și cauzarea de daune în proporții deosebit de mari și în mod eronat a recalificat fapta inculpatei Tacu Olga în baza art. 196 alin. (4) Cod penal.

Instanța de apel a respins argumentele părții apărării precum că, în rezultatul executării obligațiilor de muncă, cu bună credință de către inculpata Tacu Olga și dauna apărută - nu există legătură cauzală, deoarece ansamblul de probe enumerate supra demonstrează că inculpata a însușit ilegal bunurile părții vătămate SRL „GONVARO-CON”, iar alegația avocatului precum că banii au fost sustrași de către alte persoane constituie o simplă presupunere, nefondată pe careva probe.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul apărării referitor la faptul că, hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 12 mai 2010 demonstrează nevinovăția inculpatei, deoarece speța la care se face trimitere reprezintă un litigiu civil, iar în cauză se examinează o componentă penală, iar o hotărâre civilă cu putere de lucru judecat nu poate determina soluția unei cauze penale.

La fel, a fost respins ca declarativ argumentul apărării precum că, Secrieru Vadim se face vinovat de sustragerea banilor în virtutea obligațiilor de serviciu, deoarece potrivit contractului individual de muncă nr. 37/06 din 02.10.2006, Tacu Olga a fost angajată în calitate de contabil (f.d.75-77, vol.I), iar prin procesul-verbal de inventariere a numerarului din 14 septembrie 2008 se

dovedește că anume contabilului Tacu Olga i-au fost transmise mijloace financiare în sumă de 317 460 lei (f.d.61, vol. I).

11.3. La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel cu trimitere la prevederile art. art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, a ajuns la concluzia că scopul legii penale la caz poate fi atins doar prin izolarea acesteia de societate, considerând că pedeapsa 8 ani 1 lună închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis pentru femei va fi echitabilă și corectă, care corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, de restabilire a echității sociale, corectare a inculpaților, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestora, cât și a altor persoane.

12. Avocatul Gafton Mihail în numele inculpatei, fără a specifica concret vreun punct prevăzut la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs sentința și decizia, invocând necorespunderea motivelor pe care au fost întemeiate soluțiile dispozitivului hotărârilor adoptate, solicitând casarea acestora ca fiind ilegale, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpată.

În motivarea recursului apărătorul a invocat că, instanța de apel nu a dat răspuns la argumentele invocate în apelul său, fapt ce echivalează cu neexaminarea fondului apelului - în consecință, fiind în situația limitării considerabile a dreptului la justiție, or într-un stat de drept inculpata urma a primi răspuns la argumentele invocate de instanța de apel și (sau) de fond.

În opinia recurentului acțiunile inculpatei nu poartă caracter penal, nefiind întrunite în acțiunile acesteia elementele infracțiunii incriminate.

Mai mult, instanța de fond nu a stabilit faptul real de neexecutare cu rea credință de către inculpată a obligațiilor de muncă referitor la gestionarea și (ori) transmiterea banilor părții vătămate și (sau) faptul însușirii banilor.

Instanțele de fond și apel au lăsat fără apreciere faptul că, Secrieru Vadim, care la fel activa în cadrul SRL „GONVARO-CON”, în ziua dispariției banilor, avea însărcinarea de a transporta inculpata la instituțiile financiare și alte instituții, cu sumele de bani pentru a fi depuse la cont și nu în ultimul rând, de a asigura paza acesteia și a mijloacelor bănești.

Faptul că Secrieru Vadim, neonorându-și obligațiunile de serviciu, a părăsit automobilul în care se aflau banii, pentru chestiuni personale, în rezultatul la ce mijloacele bănești au fost sustrate de persoane necunoscute, nu constituie neexecutarea cu rea - credință a obligațiilor de serviciu din partea lui Tacu Olga. Potrivit declarațiilor lui Tacu Olga și a contabilei-șef a întreprinderii Cotorcea Parascovia, nu o singură dată au solicitat conducătorului de a lichida încălcările de legislație la momentul transportării banilor, conform indicațiilor Băncii Naționale, însă aceste solicitări au rămas fără soluționare.

Conform materialelor dosarului penal, suma de bani sustrasă din automobil nu a fost stabilită, nefiind stabilit și faptul aflării acesteia în posesia ilegală a inculpatei.

Prin ordonanța procurorului din 03.01.2014 s-a dispus scoaterea lui Tacu Olga de sub urmărire penală, din motivul inexistenței faptului infracțiunii de furt.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 12 mai 2010, a fost

respinsă acțiunea civilă înaintată de SRL „GONVARO-CON” către Tacu Olga cu privire la încasarea prejudiciului material în sumă de 317 460 lei, din motivul multiplelor încălcări a legislației financiare de către SRL „GONVARO-CON” și lipsei vinovăției lui Tacu Olga în dauna cauzată întreprinderii.

Hotărârea în cauză reprezintă act judecat și are putere probatorie pentru instanțele care au judecat cazul penal - fapt ignorat de ultimele, prin ce a fost afectat principiul legalității actului judiciar.

Apărarea nu neagă faptul că Tacu Olga a primit suma vizată în gestiune cu scopul indicat în ordinul corespunzător, fapt recunoscut și de către inculpată, însă instanța a trecut cu vederea faptul că, răspunzător de suma bănească a fost la acel moment (conform indicațiilor patronului SRL „GONVARO-CON”) nu doar Tacu Olga, dar și martorul Secrieru Vadim, care de altfel a recunoscut faptul transmiterii lui a sumei respective în sacoșă și abaterea lui ulterioară de la automobil în rezultatul căruia fapt banii au dispărut.

13. Asupra recursului declarat a prezentat referință partea vătămată și civilă SC „GONVARO-CON” SRL, în persoana directorului Postolachi Pavel, în care sunt enunțate cronologic un șir de acte, pretinse drept probe pentru condamnare, solicitându-se pronunțarea unei hotărâri legale, cu menținerea soluției privitor la încasarea prejudiciului.

13.1. Asupra recursului a prezentat referință și procurorul, care s-a expus pentru respingerea acestuia ca fiind inadmisibil, menționând că, la judecarea apelului instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de condamnare a inculpatei în baza art. 191 alin. (5) Cod penal.

Prin urmare, acuzarea consideră că în prezenta cauză penală nu se constată erori de drept, ce ar permite instanței de recurs să intervină în hotărârea adoptată.

14. Judecând recursul declarat în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul art. 414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță.

În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere

probelor. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpată și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost respectate la judecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

Analizând motivele invocate în recursul ordinar, în raport cu soluția adoptată de instanța de apel, precum și actele cauzei, instanța de recurs conchide că în speță se constată erorile de drept, care sunt cuprinse în temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluție sau motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar.

În acest context Colegiul penal lărgit ține să menționeze următoarele.

14.1. În primul rând, în corespundere cu art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Potrivit art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.

Conform art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

Astfel, Colegiul penal lărgit, reține că instanța de apel a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, de condamnare a inculpatei în baza art. 191 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa 8 ani 1 lună închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis pentru femei și admiterea acțiunii civile înaintată de SRL „GONVARO-CON” (f.d.40-41 vol.IV), fără a casa sentința primei instanțe, prin care Tacu Olga a fost recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (6) Cod penal, cu liberarea de răspundere penală din motivul expirării termenului prescripției tragerii la răspundere penală și a fost admisă integral acțiunea civilă înaintată de SRL „GONVARO-CON”.

Ca rezultat al admiterii apelului în situația, în care instanța de apel constată că hotărârea atacată este greșită sub aspectul de fapt sau de drept, penal ori

procesual, are loc desființarea hotărârii în limitele efectului devolutiv și extensiv, cât și neagravării situației părții apelante.

Eroarea menționată supra, nu poate fi corectată de către Colegiul penal lărgit, or, instanța de recurs nu este în drept să agraveze în nici un mod situația inculpatei, în al cărei interese a fost declarat recursul.

14.2. În al doilea rând, instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În corespundere cu art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Însă, potrivit descriptivului deciziei, instanța de apel face trimitere la probele din dosar, și anume: declarațiile reprezentantului părții vătămate SRL „GONVARO-CON”, Briceag Andrei, martorilor Postolachi Pavel, directorul SRL „GONVARO-CON”, Postolachi Victor, directorul adjunct al SRL „GONVARO-CON”, Postolachi Marcel, directorul Secției de producere a SRL „GONVARO-CON”, Secrieru Vadim; contractul individual de muncă nr. 37/06 din 02.10.2006, încheiat între directorul SRL „GONVARO-CON”, Postolachi Pavel și Tacu Olga (f.d.75-77, vol. I); ordinul nr. 107/06-K din 02.10.2006 „Cu privire la angajare” (f.d.105, vol. I); ordinul nr. 87/1 din 16.09.2008 „Cu privire la executarea sarcinilor deserviciu” (f.d.74, vol. I); procesul-verbal al adunării membrilor comisiei pentru cercetarea cazului de sustragere de bani care a avut loc la 16 septembrie 2008, potrivit căruia s-a hotărât ca lui Tacu Olga și lui Secrieru Vadim să le fie aplicate sancțiuni disciplinare sub formă de pedeapsă aspră și a înainta dosarul în instanța de judecată (f.d.59-60, vol. I); procesul-verbal de inventariere a numerarului din 14 septembrie 2008 (f.d.61, vol. I); dispoziția de plată nr. 030751 din 16.09.2008, potrivit căreia lui Tacu Olga i-au fost transmise mijloacele financiare în sumă de 317 460 lei (f.d.70, vol. I), însă nu a verificat minuțios și obiectiv fiecare probă separat sub toate aspectele, prin prisma pertinentei, concludenței, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, instanța de apel s-a expus asupra faptului că, prin dispoziția de plată nr.030751 din 16.09.2008, Tacu Olga ar fi primit în numerar suma de 317 460 lei, pe când din declarațiile martorilor Postolachi Victor și Postolachi Pavel, rezultă că Tacu Olga a primit sumele de 25700 Euro, 4850 dolari și 12700 lei, fapt confirmat prin ordinul nr.87/1 din 16.09.2008 „Cu privire la executarea sarcinilor de serviciu” și prin procesul-verbal nr.1/08-9 din 30.09.2008 al adunării comisiei pentru cercetarea cazului de sustragere de bani care a avut loc la 16.09.2008.

Primirea banilor în diferite valute și lei este confirmată și de Tacu Olga și Secrieru Vadim, care împreună au efectuat schimbul valutei în lei, dar și prin înseși conținutul ordinului nr.87/1 din 16.09.2008 (f.d.74 vol.1), în care concret se însărcinează contabilul Tacu Olga și șeful pe aprovizionare Secrieru Vadim ...să

plece la Deghest pentru schimbarea banilor primiți în casă.

Totodată, în procesul-verbal de inventariere a numerarului societății SRL „GONVARO-CON”, datat cu 14 septembrie 2008, este indicat că, la data de 14 septembrie 2008 în rezultatul inventarierii s-au depistat lipsuri în sumă de 314460 lei, însă fapta imputată lui Tacu Olga, potrivit rechizitoriului, a fost săvârșită la 16 septembrie 2008.

Prin urmare, instanța de apel urma să verifice veridicitatea acestor probe și să le dea o apreciere cuvenită, după cum reiese din prevederile art.art.100 alin. (4), 101 alin. (1) - (4) Cod de procedură penală, sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă.

Verificarea constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor.

Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedeele probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal.

Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de Codul de procedură penală, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor.

Într-o hotărâre este necesar nu numai de a enumera probele, dar și de a expune esența acestora și legătura lor cu conținutul altor probe care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse.

În acest context se menționează că, în cazul în care instanța de apel nu este de acord cu aprecierea probelor de către prima instanță și a ajuns la concluzia condamnării inculpatei, ea urma să dezvăluie această concluzie și să își expună punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii, fapt ce pe caz nu a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere formală de ordin general a circumstanțelor cauzei penale, lăsând fără justă apreciere probatoriul administrat pe cauză.

Concluziile instanței de apel formulate mai sus poartă un caracter generic asupra operațiunii de cercetare și verificare a probelor, iar așa cum examinarea probelor constituie elementul-cheie la pronunțarea unei hotărâri corecte și legale, lăsarea fără apreciere și aprecierea abstractă a acestora duce la pronunțarea unei hotărâri incomplete, neîntemeiate și cu o doză sporită de incertitudine asupra calității efectuării actului de justiție.

În cazul dat, instanța de apel era obligată să verifice și să înlăture neclaritățile din declarațiile lui Tacu Olga și Secieru Vadim ce țin de acțiunile nemijlocite ale fiecăruia, pe perioada aflării banilor în posesia lor.

După cum rezultă din declarațiile martorului Secieru Vadim, anume el a rămas cu suma de 317 460 lei, pe care i-ar fi ascuns la spatele său după scaun, în timp ce Tacu Olga se afla în incinta BC „Victoriabank”, însă modul în care Secieru Vadim ar fi ascuns banii după speteaza scaunului său, nu a fost cercetat amănunțit, mai ales că punga cu bani era destul de voluminoasă (cel puțin 16 pachete cu bancnote) și potrivit tabelului fotografic (f.d.10 vol.I), nu este clar dacă acești bani nu puteau, spre exemplu, să cadă la momentul deschiderii ușii de către

șofer sau o altă persoană. La fel, era necesar de verificat argumentul procurorului că ...inculpata a făcut declarații inventate precum că a intrat în bancă pentru a depune banii pe cont fără a lua acești bani din mașină, or, din circumstanțele descrise de Tacu Olga și Secrieru Vadim banii se aflau după sau sub scaunul acestuia și anume ultimul urma să-i ia și să meargă cu Tacu Olga în bancă, însă el doar a venit în urma ei și i-a comunicat că banii au dispărut.

Declarațiile depuse în instanța de judecată de către martorul Secrieru Vadim, nu au fost apreciate în coroborare cu cele depuse la urmărirea penală (f.d.160 vol.I). Acuzatorul de stat în învinuirea sa, în apeluri dar și în motivarea din recursuri, trece cu vederea depozițiile lui Secrieru Vadim, în care acesta recunoaște că ... pe strada Academică, posibil automobilul nu sa aflat tot timpul în vizorul său. Totodată, procurorul declarativ afirmă (f.d.117 vol.II), că Tacu Olga ar fi înscenat furtul, cu scopul de ascunde delapidarea, fără să aducă vreun argument logic sau o probă în acest sens.

Potrivit prescripțiilor art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond.

Instanța de apel nu a menționat, în motivarea concluziei de condamnare, care din probele acuzării indică în mod pertinent că Tacu Olga ar fi însușit suma de 317 460 lei de la SRL ”GONVARO-CON”, or, doar probele ce dovedesc numai faptul primirii banilor, nu pot fi suficiente pentru a dovedi și faptul sustragerii acestora, fiind prezente circumstanțe reale, care arată la un posibil furt, pierdere sau însușire de către alte persoane, fapte ce nu echivalează nicidecum cu infracțiunea prevăzută la art.191 Cod penal.

Generalizând cele expuse supra, Colegiul constată că în speța discutată și-a găsit confirmare temeiul invocat de recurent și prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, „decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar”, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La noua rejudecare a cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia și are obligația să înlătore erorile menționate, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate inculpatei și să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, având în vedere prevederile art. art. 93, 95, 101 Cod de procedură penală, să le evalueze cuvenit cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate și toate în ansamblu, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. art. 414, 417, 419 Cod de procedură penală.

15. Totodată, la rejudecare, reieșind din efectul devolutiv al apelului, în conformitate cu art.409 Cod de procedură penală, instanța de apel urmează să aprecieze care este valoarea și efectele de drept, prin prisma art.art.245-247, 255,

274-275, 42 alin.(3) și 279/1, 284 Cod de procedură penală, a ordonanțelor procurorului și ofițerului de urmărire penală (f.d.15, 48, 57 și 115-117 vol.II).

16. În conformitate cu art. 338, 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin.(2) și alin.(3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Mihail Gafton în numele inculpatei Olga Tacu, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2017, în cauza penală în privința lui Tacu Olga XXXXX și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 11 ianuarie 2018.

Președinte

Anatolie Țurcan

Judecători

Svetlana Filincova

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu